

Den Ebbeflon! Efter en 24 timers Rejse naaede jeg Rock Springs Kl. 8 mit Bestemmelsessted...

Rock Springs er Kulcentrummet i the Rocky Mountains og har et Indbyggertal af omtrent 4000. Overalt faaer man kommer til Cheyenne lærer man paa Toget og andre offentlige Pladser...

Union Pacific Banen er og arbejder en Gruppe af 6 Miner her. Nummer 1, 2, 3, 4 og 6 gaar for Tiden med fuldkraft...

Rock Springs Coal Co. ejer og arbejder 2 Miner af en Kapacitet af 30 Carls daglig.

Sweetwater Mining Co. ejer kun en Mine, men den er ogsaa saameget bedre; dens Kapacitet er 75 Carls daglig.

Ban Lygte Mining Co. arbejder en Mine som gaar 10 Carls om Dagen.

Alle Minerne ligge stille en hel Del i denne Tid paa Grund af Mangel paa Carls.

U. P. Banens daglige Kapacitet er 300 Carls; i Minerne arbejder for Tiden ca. 1000 Hvide, 300 Kinesere og 100 Negre.

Den gennemsnitlige Pris der betales Minearbejderne er 80 Cents Døgnet; de tjener fra \$2,75 til \$3,50 om Dagen.

Den sidste Tid har Kineserne gravet op alle deres afdøde Landsmænd som laa begravede ved No. 4 Mine, og i det hele er der opraget omkring et Par Dusin afdøde Kinesere.

Wholesale Priserne her er: Lump C 1.75, Nut-1.75 og 75 Cents og Stad 25 Cents, alt pr. Ton frit læsset.

I den sidste Tid har Kineserne gravet op alle deres afdøde Landsmænd som laa begravede ved No. 4 Mine, og i det hele er der opraget omkring et Par Dusin afdøde Kinesere.

Den af disse opstaaede Kinesere var en Smule for friske for saagar en Kineser at give sig i Sag med, og disse blev ogsaa plantet for at modnes lidt mere for Træningsprocessen.

En af de mest bindende Konditioner til en Kineser, som kommer her til Landet, er at hans Ven vil blive sendt tilbage til Kina efter Døden.

ne Pligt hans nærmeste Familie, og dersom han ingen har (som sjældent er Tilfældet), da gjøres det af hans Venner og Bekjendte.

Grunden for at en Kineser lægger saa meget Vægt paa at blive begravet i Kina er, at han troer at Kina alene er Hjemmet for den store Buddha og at kun de, som der ligger begravede, vil opstaa til en ny Tilværelse i en anden Form og saa til sidst naa den højeste Grad af Salighedsens Lykke i det evige Nirvana.

Der var en slem Jernbaneulykke sidste Søndag en 40 Mil øst for byen ved Red Desert Station, kort før Toget jeg var med naaede dertil og en Landsmand ved Navn H. Christensen, som arbejdede paa Sectionen, mistede Livet ved at en Jernbanevogn, der løb af Sporet og vältede, faldt paa ham og under denne blev han slæbt hen ad Jorden til han var en Høb blodig Kjød og brækkede Ben. Han skal være gift og have Familien et Sted i Nebraska. Christensen's Lig blev lagt i en midlertidig Kasse og bragt med til Rock Springs paa samme Tog som jeg kom med hvor han jordedes sidste Mandag.

Siden 1885 da de hvide Minerarbejdere gjorde Oprør for at jage Kineserne bort eller i det mindste gøre dem Livet saa sult som muligt har her været staaende 2 Kompagnier af U. S. Infantri (lige for Tiden er her kun et Kompagni) for at holde Ligevægt i Tingene mellem den hvide Mand og hans skjødesløse Broder fra det himmelske Rige; deres Kvarter er omtrent midt i byen og de har mageligne Dage, det værste de har er at faa Tiden ihjel.

En anden mærkelig Del af Menneskeheden finder man ogsaa her i Vesten, nemlig Mormonerne, eller som de kalder sig „Jesu Kristi Kirke blandt de sidste Dages Hellige“; her er ikke saa faa i Rock Springs og de har en Kirke her. En af Uges Tid siden havde de deres aarlige Konference i Tabernaklet i Salt Lake og noget af det mest skraaobindne, som er set i Mormonernes Historie, blev her vedtaget. Hovedet for Mormonisten, Præsident Woodruff, fortalte Mormonerne at han nogle Dage forud havde gjort et Besøg i Haandsverden og talte med Brigham Young, Joseph og John Taylor og at de havde travlt med at gøre Forberedelse for Kristi andet Komme til Jorden, hvilket han sagde vil ske om nogle næste Aar. Det er efteraandstid at nogen kan tro saadant noget Naas, hvilket ubetvibet tilsidst af disse stoffels forvildede Mennesker gjør i denne Ulysnings Tid. Det er sandsynligt at denne gamle Døbing paa noget over 80 Aar halvt tror hvad han sagde til sin Tilhørerskræds paa over 10,000 Mennesker og at alene hans søkkede Haandsverner i denne høje Alder, ved en bestandig Studeren i det Overnaturlige og Frygten for hans nær forestaaende Endeligt har bragt disse Syner frem i hans søkkede Indbildningskraft.

Ved samme Møde fortalte den samme Døbing at en ny Aabenbaring var kommen til ham fra Gud og det var hævnen mere eller mindre end at for Fremtiden skulle Hæren i det himmelske Rige høre hjemme i den mortommonste Trøbselsbøvelse. Der siges at denne ny Aabenbaring var just ikke efter Kirkens Overfelses Hoveder og mange paaistaar at alene denne holdt det hele gaende for at tilfredsstille det sandelige Menneske under Religionens Raabe, som jo maa belysne mange af Menneskets Svagheder.

Venlig Hilsen, D. D. R.

Skal vi vote for Prohibition eller Skal vi vote for License?

Imellem to Personer, M. og H., opstod følgende Samtale: M—Jeg stemmer for License, for jeg vil ha'e min Frihed, og kan ikke lide disse Prohibition "Cranks".

H—Jeg tror vi bør se paa Sagen og se om Saloonen er til Nytte eller ikke. M—Det kan Du bedst se i Iowa og Kansas, hvor det nok efter Bladernes Sigende er daarlignt bevendt med Prohibitionen.

H—Jeg har nok set at de fleste Blade siger saa, men jeg tror at de er kjøbte af Likør-Interessen. Dersom det var sandt at Prohibition gjorde Skade, saa havde ikke Loven faaet Lov at staa 8—10 Aar i Kansas og Iowa.

M—Snak! Du ve'd vel, at der drikkes forskrækkeligt i Iowa og Kansas, og at Prohibition ikke duer. H—Det er sandt at der kan faas Likør i de større Byer; men forøvrigt Governør Larrabee i Iowa siger at Loven overholdes i 99 ud af 100 Aars 99 Countier. Aarsagen hvorfor Loven brydes i de 5 Countier er den, at Mulkten i Iowa og Kansas er for lille, og derfor lønner det sig for Udskjønkerne at betale den naar han bliver sagsøgt og straks begynder Overtrædelsen paany.

M—Ja, det bliver netop den samme Ulykke i Nebraska, hvis vi faar Prohibition.

H—Nej, det gjør ikke. Vore Lovgiver har nu set at Mulkten er for lille i Iowa og Kansas, og hvis den sættes til \$500 i Nebraska og Halvparten tilfalder Angiveren, saa tror jeg det bliver forbi med Smugkroerne, og Apotheket faar ikke Lov at udlevere berusende Drikke uden Lægens Forskrift; og af ham kan det fordes, at han skal beedige, at Resepten var for Sygdom og ikke for Tilfredsstillelsen af Længsel efter berusende Drikke.

M—Det var haardt hvis en gammel Mand som jeg ikke kunne faa en Taar; det har jeg dog været vant til i 30—40 Aar. H—Der tager Du fejl. Enhver kan indføre hvad han ønsker og holde det i sit Hus; men ikke sælge noget deraf. Saaledes bliver det ikke haardt for Dig, hvis Du nødvendigt skal ha'e en Taar til Tørsten.

M—Men saa gaar Pengene ud af Staten og andre gaar ad med Profitten. H—De gaar nu til Milwaukee for Øl og til Chicago for Whisky, og det bliver blot en Ubetydelighed, som indføres, da den Mand, som nu gjerne spenderer fra 25 til 50 Cts. i Selskab paa Saloonen, vilde betænke sig inden han sendte ti Dollars bort efter Drikkevarer.

M—Og hvis Saloonerne gaar fra os, saa gaar Forretning ogsaa væk, og Ejendomspriserne falder. H—Lutter Fejltagelse! Naar en Saloon tager ti tusind Dollars uden at yde Kjøberne anden Værdi end Hovedpine, da formindsker den Folks Kjøbeevne; thi de Penge, man har brugt i Saloonerne, faar man da ikke noget i Storen for; men ofte ser vi at Kjøbmanden maa vente, mens Værtshusholderen faar Kontanterne. Med Hensyn til Ejendomsværdien, da er det en bekjendt Sag at de Huse, der er nærmest Saloonerne, har mindst Værdi og giver mindst Leje. Og mange, som nu forud deres Penge paa Saloonen, kunde om faa Aar have deres eget lille Hjem hvis den kom bort.

M—I det kan der være nogen Sandhed; men hvorfor skal vi faa Penge til vore Skoler, naar vi ingen Saloon-Licence faar?

H—Vi har de samme Resurser som Skolerne ude i Country'et. De faar ingen Licence fra Saloonerne i Byerne, men dog florerer de i stort Antal. Det er en Skam at undervise Børnene med Penge fra Saloonen, hvor ofte Faderen rui deres baade paa Formue og Helbred.

M—Men Saloonen har Ejendom, som svarer Skat og bidrager til det Offentlige Vedligeholdelse. H—Saloonen betaler nok Skat af sin Ejendom, men forminkser Antallet af dem, der skulle betale Skat.

M—Hvad! skal ikke enhver betale Skat? H—Det forklares let. Sæt at A. og B. samtidig bosættede sig i en By, og har samme Arbejde. Ingen Ulykke rammer dem. A. gaar ikke i Saloonen, men sparer sine Penge. Derimod bruger B. hver en Cent i Saloonen. Efter visse Aar sidder A. med Hus og arden Ejendom, af hvilken han svarer Skat, hvorimod B. ingenting har og betaler saaledes ingen Skat. I større Byer findes hundreder som B., og derfor er det klart at Saloonen forminkser Skattebetalernes Antal.

M—Saa længe har jeg aldrig tænkt. Men det synes mig at være en Indskrenkning i en karaktertast Mands Frihed, thi nu kan han da faa et Glas for 5 Cents, mens han kan vanskeligst overkomme at sende 5—\$10 bort efter Drikkevarer.

H—Dersom den karakterfaste Mand har saa ondt ved at faa \$5, saa var det jo bedst for ham at spare alle sine 5-Cents, som Familien antagelig behøver til dagligt Brug.

M—Men Bibelen forbyder os ikke at drikke, men viser at Folk i gamle Dage drak. H—Det er sandt at de Gamle var Syndere ligesom vi, thi det er en Synd at drikke sig fuld. Bibelen sætter Drøvere i Klasse med Mordere og Røvere og siger at de skulle ikke arve Guds Rige.

M—Nej, det er for grovt! Ligner Du en Mand, som tager sig en Taar over Tørsten, til Mordere og Røvere? H—Det er ikke mig men Bibelen som siger det i Pauli 1. Brev til Cor. 6. Kap. 9.—10. V.

M—Jeg har aldrig troet paa Bibelen, og gjør det heller ikke nu. Jeg ta'r mig en Taar og mener at det faar gaa som det vil.

H—Kjære Ven, jeg vil ønske at Du maa komme paa bedre Tanker, og vil til Slutning fortælle Dig, at Prohibitionen ikke er lagt an imod Maadeholdsmænd, men imod den drikfældige, thi vi vide alle, at mange Liv ødelægges ved Drik, at mange Familier ruineres, at mange unge Mennesker blive ulykkelige, og alt som Følge af Saloonerne. Saa skal vi da ikke støtte dem med vore St. Ven af Prohibition.

Debatten i Nyhed. Til Red. af „Stjernen“: Nylige Indbydelse fra de herværende Antiprohibition-Klubber, blev Debatten afholdt

sidste Søndag i Nyhed, og i „Pioneren“ vil den naturligvis være en glimrende Sejr for Antiprohibitionisterne. Det viste sig at Reble med alle sine Anstrængelser og Profetier for at fælle (?) sine Landsmænd ikke havde opnaaet at faa mere end tre imaa Klubber og vel næppe 40 Medlemmer i det hele, og saa vidt jeg ved er der kun et Par Farmer i dem.

Endsjønt der naturligvis er flere, som har samme Ansuelser, saa har dog de danske Farmer faaet Hjælp og for at noget værre truer Staten end Prohibition, og der derfor ikke meget tilbøjelige til at løbe efter Whiskey-Prædikanter som virker for Whiskey-Truften og Saloonerne. Reble paaistaar rigtigst at han ikke ved af at der eksisterer et saadant Truht, og paaistaar at det er for Friheden og Humaniteten og at han har sine Landsmænds Ve og Vel for Øje, samt at han rejser omkring paa egen Bekostning. Reble er en sand Patriot! Antiprohibition-Blade siger selv at der er et Syndikat i Omaha med en Million Dollars til Brug i denne Valgkamp. Men det ville være flere Hæder for Reble om han rejste omkring og gav sine Landsmænd et Indblik i Told-Bevillingens Systemet, Transportation-Spørgsmaal, Penge-Spørgsmaal og andre Spørgsmaal, som vedrører Farmeres Kæmping, thi med Antiprohibition betaler de ikke deres Gælder.

Hu, Npdet blev som sagt afholdt, og da Klubbene ikke tænkte dem selv nok til at opstaa en saadan Diskussion, saa sendtes der Ud efter deres Forskæder Reble, og han som naturligvis ogsaa tillige med en anden Landsmand fra Omaha, og for at overbevise Folk om deres Argumenters Gyldighed medbragtes en Kasse Whiskey fra Iowa og 4 Kegs af Beer, og nu gik det løs med Argumenter.

Schoubo var den første Talor, og han fortalte os at Aarjagen hvores de Danke i Omaha havde bannet Antiprohibition Klubber, var den at de mente, at Friheden var paa Spil og for at faa Lejlighed til at staa Landsmænd deres ferle Borgerepapir paa en nem og billig Maade (og saa vil sagens bruge dem som Stemmevaag). Han fortalte os ligeledes, at om vi sit Prohibition saa ville vi faa meget mindre for vore Produkter (og han maatte vel ogsaa vide det). Reble fortalte os at Prohibition var en god Ting, og at han ville stemme for den om han vidste at Loven vilde blive overholdt, men det vilde den nu ikke, og derfor vilde han stemme imod, og at det i det hele vilde blive grumme farlig for Staten om vi til Prohibition. Deres Argumenter var i det hele taget af den Bestaaenhed, at man let sit det Indtrykt af at de ikke rigtig selv troede, hvad de sagde.

Svor er vel den Lov, som ikke er et Naand paa den naturlige Frihed? Og hvor er den Lov, som ikke bliver overtraadt? Netop derfor har vi Lov forbi at Menneskene er tilbøjelige til at overtræde Rimelighedens Grændser. Vi har saaledes en Lov som forbyder Alkoholer, og dog florerer denne Kæft endnu i Utah, trods det, at Loven forbyder det, og trods det, at der er en haard Straf derfor. Ville det nu være helblygt at affjæffe denne Lov forbi den ikke bliver overholdt? Vi siger vist alle nej. Og dog er det et Naand paa Friheden, og saaledes er det ogsaa med andre Love. Driffreriet er et Onde, det indrømmes af Alle. Og hvem vil paaistaar at Saloonerne er til Gavn? Og naar en Ting ikke er til Gavn, hvad Stabe om den bliver forbudt.

Svad der mest puffedes paa er, at vi maa have Lov til at ipise og bruffe hvidt vin, og at en Lov, som indskrænker Driffreriet, er en Indskrænkning af Friheden. Vi har en Lov, som forbyder Opiumsmugning. Det er nu nærmest Kineserne, som ere henfaldne til denne Kæft, men de er vel ogsaa ogsaa Mennesker og har Rettigheder. De brugte og bruger det i Kina og har sørt det herover (lige som Tyfnerne deres Beer). Hvorfor skal en Kineser eller hollandskomfist Anden ikke have Frihed til at ruinere sig selv, baade paa Formue, Sjæl og Legeme ved Opiumsmugning som en anden skal have Frihed til at gjøre det samme ved Spiritus? Den første vælfer ved sin Vast ikke faa meget Ønskt naar han er beruiget af Opium. Han gjør ingen Spektaler, hverken paa den ene eller anden Maade, og naar Nusen er over faa gaar han til sit Arbejde eller tage Piben igen. Den offentlige Mening og Præsiden bestryder denne Lov og siger at den er paa sin Plads. Og nu igjen:—En Mand skal have Frihed til at driffe op alt hvad han ejer og fortjener; det er jo hans Egret—ikke sandt? Naar han nu paa Grund af Druffenkaat er ube af Staaud til at forjæge sig selv og Familie, om han har nogen, saa falder han til Byrde for Offentligheden. Nu har vi en Lov som siger at Samfundet skal forjæge en saadan, at han ikke liden Nød, og det finder vi at det er i sin gode Orden. Den Stat, som der af den Aarjag bliver lagt paa Samfundet, bliver den ikke taget ud af en Andens Ejendom og Fortjeneste, og det er jo dog hans Egret! Hvor er saa Friheden der? Er det ikke Lyoand for den Ene og Frihed for den Anden? Hvad Endt kan der da være ved Lov at forjæder Druffenkaat at falde til Byrde for Samfundet.

Det er Statens Ruen, siges her. Har man nogenfinde set nogen blive well of, ved at driffe Spiritus? Derom det ikke er den eneste Væl, hvor kan det da blive Statens? Og hvad Indbydelse har saa ikke Whisphen paa Politiken, og derved direkte eller indirekte paa vor Lovgivning? Hvorfor bliver der paa Election-Tiden Ipenberet saa meget? Hvorfor har Kandidaterne almindeligvis en Klasse i Kommen? Er det ikke i Saloonerne omkring Whiskey eller Diglasjet at de fleste Planer for Valgkampen bliver lagt? Mange træffer vel paa Staldrene og siger som Ja: „Aa det har saamænd ikke meget at betyde, de kan den hvoeren fjæde mig eller dig med en Snaps.“ Saadan røsonnerer man, men Politiseren ve'd bedre, han har det af Grafting. Derfor det ikke hjælp han, saa ville han næppe bruge den Stif, thi det er ham en stor Øfpenne, og vilde jo saa være overflødig. Men han ve'd godt at det giver ham Stemmer, og det hjælper ikke man siger, at den, som lader sig fæde for en Snaps, er ikke meget værd alligevel. Hans Stemme tæller ligesaameget som en andens.

Saa siges der, at Prohibition faber mere Druffenkaat og at der bliver forbrugte mere i en Prohibition-Stat end i en License-Stat.

Hvorfor arbejder da Pruggere og Distillere for at faa Prohibition slagen? Det vilde jo efter den Logik give dem flere Penge. Eller er det fordi de er mere patriotiske og har Statens Væl mere for Øje end andre? Loven kan ikke blive overholdt, og saa peges der paa Byer i Iowa. Det er netop atter et Veis paa, hvilken Indbydelse det har i Politiken, thi derom Spautoritæerne ikke vare valgte af Whiskeymandene og deres Staldbøddere, saa vilde Loven blive overholdt, thi den kan faa ikke blive overtraadt uden Spautoritærens ve'd det. Det er ikke Prohibitionisterne, som overtræder Loven; det er Antiprohibitionisterne.

Medblygt, Niels Nielsen. Nyhed den 14. Oktober 1890.

Prohibition imod Døsticene.

Da jeg med megen Interesse har fulgt „Stjernen“ Referaat om Prohibition-Døsticene-Debatten i Beatrice, Neb., fra 5. til 10. Juli, vil jeg som tage mig den Frihed at udtale min Mening om denne vigtige Sag.

3 November Maaned naar Valget for, og Nebraska's Bøsticene vil bestemme enten at Saloonen eller Hjemmet skal fejre; jeg haaber at det sidste bliver Tilfældet. Lad os betragte denne Sag fra Fornutens Staaudpunkt og ikke fra noget prøveligt eller firteligt Staaudpunkt, lad os betragte det fra et menneskeligt Staaudpunkt: Er spirituelle Driffe gavnlige eller skadelige for Menneskeheden? Frembringer beruigende Driffe æble og intelligente Tænter, eller frembringer de ra og dyriske Tænter? Kan et Menneske nogen Sinde blive fælskændig eller intelligent ved at driffe? Umuligt! Spirituosen er og vil blive fælskændighed og hele Menneskehedens værste Fjende, men Kapitalens bedste Ven. Spirituosen er Socialismens værste Modstander, fordi at Driffreriet frembringer Raahed, Laahed og Dyrlighed i sin mest øffhellige Form, og Socialismen kan umulig være identisk med Raahed, Laahed eller Dyrlighed. Socialismens æble Jusfukter og Theorier vil sere blive forslaaet af Raaheden naar de bliver øphjet over den Ide at Værendeinen er en Nødvendighedsøgenstaaud.

Værendeinen er Menneskehedens Djævel, og kun paa denne ene Djævel tror jeg. De æble Principer, som Thomas Paine udtalte for omtrent 100 Aar siden, at Den hele Verden er mit Fædreland og at gjere godt er min Religion.

Alt Gode er min Kirke, Friheden er mit Alter og Kjærligheden er min Præst. Naar et Menneske tror paa disse Bæer behøver han ingen Præst eller Kirke til at fælle sig, Fornutens hellige Væl vil fælle ham og kun gennem Omuelighed vil han forlæaa disse æble Bæer, som abolut er identiske med Socialismens.

Anti-Prohibitionisterne paaistaar at Prohibition vil ødelægge al Forretning og lægge Landene øde og forarme Bøsticene. Jeg forlæaa ikke hvoeret de er 800 mill. Doll., som aarlig driffes op i de Fore. Stater, kan forarme Bøsticene, hvis at de ikke driffes op. Jeg paaistaar det modfætte, jeg paaistaar at Prohibitionen vil fæde tusinder af glade Hjem udover Landene. Jeg paaistaar at den Mand, der i Dag driffes sine Penge øp, og deres Tal er Legio), han vil om to Aar, hvis at Prohibition bliver indført, være istand til at have sit eget lille Hjem og vil tæffe og prife sin egen sunde Fornut, der bragte ham til at stemme for Prohibition. Jeg paaistaar at Prohibition vil forædle Menneskeheden. Jeg paaistaar at Prohibition vil forædle Arbejdernes Raar, den vil forfætte Arbejdsstiden, den vil aboliere Prostituitionen, den vil fætte Kapitalens knusende Raag, den vil fætte Intelligensens glimrende Vpstaaler udover den libende og underfæde Menneskehed, den vil forædle de kommende Generationer og ubetinget fæde en bedre Menneskehed. For det er indlysende at den ædelværdige Arbejder, der tilbringer sin Fritid hos sin Familie og sit Hjem, han vil fæle en Stolthed i at have sit Hjem saa hyggeligt og pent som muligt, han vil være istand til at forlange mere for sit Arbejde, og konføventlig vil hans Kjøbeevne foræres. Prohibitionen vil gjere Arbejderen istand til at være i Besiddelse af sit eget Hjem, og om istand vil han være mere uafhængig overfor Kapitalens Raag. Næstbestor at 800 mill. Doll., samler sig i en Kanal (Vlyvæggernes og Saloonkeperens), saa vil denne Kapital sprede sig i tusinde Kanaler og direkte komme folk til Gode, og fæde bedre Lid og en mere menneskefærlig og intelligent Raie. Prohibitionen vil aboliere Strejter, thi den ædelværdige Arbejder vil ikke behøve at streffe for en menneskelig Væsting, hans Raag vil være umiddelbar, fordi den er baliert paa fornuftige og intelligente Principer.

Prohibitionen vil frembringe bedre Samfundistillaaud og bedre Love forbi at politiske Spillere og Monopolister vil blive udelæde fra Politiken. Arbejderen vil ikke sælge sin Stemme for et Glas Whisly, han vil gaa til Valguren og fæmme paa saandru e Mænd, som med Vigheds og Met vil repræsentere ham. Prohibitionen vil revolutionere de nuværende Samfundistillaaud. Den kommende fære sociale Revolution, som Værens Kullifer taler og skrider om, vil komme, ikke med Nid, Sværd, Kullifer eller Kamber, med Kulliferens og Kulliferens oplysende Raad, som vil fæstere den justfæde Menneskehed.

Derfor, hvis I sufter bedre Lid, hvis I sufter at se en bedre Generation voffe øp, hvis I sufter at se Landet øpindt med glade og smulle Hjem indbefattet med Salooner, hvis I sufter at se Ungdomme uindfæ, Prohibitionen fæmme, hvis I sufter at se Prohibitionen aboliert, hvis I sufter at se en bedre og mere intelligent og øpindt Raie, saa gaa, — ikke Præsiden eller Kirkens Raar, men i Fornutens hellige Raar, og stem for Prohibition.

Krantz Rasmussen.

Exkursjoner

— til — Skandinavien.

Hjemrejsende Landsmænds Opmaet somhed behøves paa nedenstående Afgangsdato for vore Exkursjoner under Reffen af Oktober Maaned:

Fra Chicago: Fra New York: Oct. 23. Umbria. Oct. 25.

Jngen Haandpænge behøves indfænt. Send efter „Excursion“ Program. A. Mortensen & Co., General Steamship Agents, 140 E. Kinzie Street, CHICAGO, ILL.

St. Jakob's Beer

Den store Smertestiller mod Gigt, Trætheder i Ansigtet og i Lemmerne, Froststøder, Mærter og Gøstfærdier.

Angvancerter, Landpine.

Landmand og Avogavlere finder i St. Jakob's Øl en uovertræffelig Midde mod Sygdom hos Raaget. En Kasse St. Jakob's Øl fæster 6 Cents 5 Pfaster for \$2.00. Naas i ethvert Apothek. For \$5. fæstes 12 Pfaster frit til alle Døde af de Fore. Stater. Adresse:

The Charles A. Vogor Co., Baltimore, Maryland.

Nordthyske Lloyd.

Denne Lines berømte Stibe løde direkte mellem Baltimore og Bremen, og beforder Passagerer til overordentlige lave Priser fra Göteborg, Malmø, Stockholm, Kristiania, Kristiansand, Bergen, Stavanger, Dronheim,

Til St. Paul, Neb. kun \$51.75 Til Omaha, ,, kun 48.20 Til Blair, ,, kun 48.50 Kjøbenhavn og Esbjerg \$3.00 lavere. "Sikkerhed og Bekvemmelighed" Kjøbmands Valgprog.

Nordthyske Lloyd's Stibe har i et Tidrum af 30 Aar sørt mere end 1,885,513 Passagerer — trygt og sikkert over Atlanterhavet. Nærmere Underretning meddeles af: A. Schumacher & Co., General-Agenter, No. 5 So. any Str., Baltimore, Md.

J. Wm. Eschenburg, Gen'l Agent Chicago, Ill.

Vore Agenter paa Landet.

D. CLARKE

Indet Saler i Baltimore 1851, i 186 Øst i Rock Springs; CHICAGO, ILL. i 1887. Den gamle, paalidelige Væge og Chiruro, behøvedes fremdeles med største Dygtighed og Hæd.

ALLE PRIVATE NERVØSE OG CHRONISKE SYGDOMME, UNGE OG MIDDLEALDREDE MÆND

løst alle Sygdomme, som ved deres egen Svækkelse eller ved Ubrug af de bedste og dyreste Medicin er bleve ubrugelige. Døsticene af de gamle og nye Mediciner, som ved deres egen Svækkelse eller ved Ubrug af de bedste og dyreste Medicin er bleve ubrugelige.

Dr. D. Clarke's "Private" Medicin er en ny Opfindelse, som har givet et helt nyt Hæd til Behandlingen af alle Sygdomme, som ved deres egen Svækkelse eller ved Ubrug af de bedste og dyreste Medicin er bleve ubrugelige.

Dr. D. Clarke's "Private" Medicin er en ny Opfindelse, som har givet et helt nyt Hæd til Behandlingen af alle Sygdomme, som ved deres egen Svækkelse eller ved Ubrug af de bedste og dyreste Medicin er bleve ubrugelige.